

Nr 367.

Av herr **Hage m. fl.**, *angående uppdelning på två uppbördsterminer av vissa ränte- och kapitalavbetalningar till egnahemslånefonden.*

Som bekant har det under flera år arbetats för att de pålagor, som uttagas på skattsedlarna, skulle uppdelas på ett så stort antal betalningsterminer som möjligt. Dessa strävanden ha bland annat resulterat däruti, att kronoskatten nu inbetalas uppdelad på två skattebetalningar samt kommunalskatten i ett flertal kommuner uppbäres vid tre uppbördstillfällen.

När beslutet om den här först nämnda uppdelningen genomfördes, trodde man i allmänhet, att beslutet även skulle innebära, att samtliga å kronoskatten upptagna avgifter m. m. skulle få inbetalas på här nämnt sätt. Emellertid befanns det sedermera, att bland annat de amorteringar och räntor å egnahemslån, som en del skattskyldiga ha att erlægga och som i stor utsträckning upptagas å kronoskattsedlarna, fortfarande skulle betalas utan att uppdelas å två inbetalningar.

Detta har väckt en viss förvåning och opposition. Ett flertal skattebetalare i små ekonomiska omständigheter, vilka icke ha en så synnerligen stor statsskatt att erlægga, under det att avbetalningen m. m. för egnahemslånet utgör en mera betydande del av skattsedelns belopp, ha funnit, att den genomförda reformen med uppdelningen av skattsedelns belopp på två avbetalningsterminer på grund av denna inskränkning blivit av mindre betydelse för dem. Särskilt med hänsyn till det svåra läge, i vilket flertalet av dessa egnahemslåntagare befinna sig, ha de framfört begäran om lättnader på olika vägar, efter som med kämpa de svårigheter att via låneförmedlaren kunna fullgöra sina åtaganden till långivaren Staten. För en del av nämnda egnahemslåntagare har det blivit nödvändigt med långt gående stödåordningar från statens sida. Men för andra torde kanske de behövliga lättnaderna kunna inskränkas till en uppdelning av låneavbetalningarna och räntan på sätt här ovan antytts.

För en utredning av denna fråga uttalade sig också 1932 års riksdag på grund av väckta motioner. Det framkom också vid detta tillfälle, att flera statsmyndigheter uttalat sig för en anordning av ovan nämnt slag, vilken antagligen skulle resultera i en minskning av det restförda beloppet. Emellertid föreligger icke ännu något förslag i sådan riktning vid årets riksdag. (Se »Bilaga till 1933 års statsverksproposition: Utgifter för kapitalökning» bilaga 5 sid. 7.)

Med hänsyn härtill och då det skulle vara önskligt, att frågan om möjligt kunde vara löst vid kronoskatteuppbörden 1933/1934, hemställas alltså,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om vidtagande av sådana åtgärder, bland annat genom ändringar i respektive författningar rörande låneförmedlare och låntagare, uppbördsreglemente m. m., att amortering och ränta å egnahemslån, som skattskyldig har att erlägga, må liksom kronoskatt uppdelas på två betalningsterminer.

Stockholm den 21 januari 1933.

Ernst Hage.

O. W. Lövgren.

Helge Bäcklund.

Elof Hällgren.